

rita y mas haora que las subsistencias están caras y aunque el Gana, gana mucho dinero explotando a los obreros como que es liberal quan lo de los otros no quiere esquitchar lo que li toca porqué dise que de un sitio o otro lo tiene de sacar para ir tirando.

Ahora el marqués dise que el Gana es un murrio y un sinvergüenza i un mal pájaro y el Gana dice que mejor por el y que ya que li dise pájaro por eso se bebió la bencina por volar mas deprisa.

Todo lo que dice LA VESPA es verdat i el Gana ya lo sabe. Por eso ya entenderá lo que LA VESPA quiere desirt. Oi Gana?

Poema Sinfónico

Obra musical a Gran Orquesta - Compost de tres temps

(Continuació)

Primer temps

ARGUMENT.—El protagonista es un jove d'uns 35 anys d'aspecte bon minyó, de fets dolents; degenerat, pillet, barrut, poca solta, mal parlat, brut, mal educat, conegut generalment per el brut rasca tripas. Aquest minyó adomat de totes aquestes condicions, ha vist una noieta que li ha agradat, ella viu al carrer de Ponent amb sa madastra, ell volta mol per aquell carrer, la nena te nou anys, bufona com un pom de flors, fineta com un Cisne, blanca com una cofa de neu, la cabellera estesa, amb son llaç d'ignoscencia, verge com l'aigua cristallina. El brut rasca tripas va en persecució d'ella, no's cansa un sol moment, per fi logra veurer qu'está sola radera 'ls vidres de sa casa la passió l' domina i..... (el violí en aquest moment dona, nyigo-nyi-go, principi a la fermatta), l'atreuit rasca tripas obra la porta amb una revolada, arrastra a la pobre criatura fins al menjador allí li aplica un narcótic que a prevenció porta en son mocador

tapantli la boca per a privar els crits de sa indefensa víctima, i la infelíz, la angelical nena esvaída cau en els brassos maleits del criminal corruptor.

El solista de l'orquestra en pizicatto, observa al mestre i autor de la música, que la fermatta en qüestió queda corrompuda per un doble bemol mal aplicat.

—Aixó es lo que deu imitar, diu l'autor.

—Miri qu'es molt difícil aquest grupet de bemols, replica el solista.

—Energicament el mestre, quasi enfadat crida; ja s'en necessitan ja de bemols per una menor d'edat, porque surti l'efecte.

Tot seguit l'orquestra executa un gros fortíssim, representant quan entra la madrastra a la casa i.... pataplum, es trenca el pont del.... contrabaix. Vonta (que vol dir pausa).

Observacions: El mestre explica a la concurrencia que en aquest punt el bombo dona un cop d'efecte que es quan el protagonista queda sorprés per l'entrada de la que representa mare de la nena i queda descobert de son mal i fet, fugint desesperat cap al carrer.... Empro sense el bombo no li pot resultar l'efecte.

Interromp el Quico dient al *Ñona*: Arríbat a casa el forner de la plassa i que tot seguit vingui amb el bombo en Pepet cridaner.

El *Ñona*.—¿Y si ve el Coma?

Deixemel per mi, siguent-hi jo, muts i a la gavia.

NOTA: Per la duració de l'obra, pel fracàs del contrabaix, per la falta del bombo, i per lo interessant que es fa l'argument històric en Pau creu convenient aplassarla per un altre día, en que seguirá el segon temps qu'es l'Andante cap a Governació.

FIBLADES

EN GANA DETECTIU.—En

Quicu Gana y Bassetas, alias Sal-tapartits d'emul d'En Roc Homs, el celebra detectiu gatsara de la quitxalla. Es grata al front, es rasca al.... C y es fa pessigollas a la panxa per a veura si li surt alguna idea lluminosa per esclafar, aixó es per asclafar, a algú que la exaspera ab la seva eterna rialleta.

Diu que la qüestió es fer las Coses sense soroll porque lo cop sigui mes fort, mes sobtat. Sinó que amb els seus esforços posa no ferna de soroll, li ha sortit una Cosa que encare es pitjor.

Li ha escapat una sospir que empesta jarri enllá pudent!

CANTAR

Desde que'n Boet es secretari refila como un Canario que ve la Comedora llena para sacar el vientre de pena

En Gana treu foc pels caixals y bufa. Y quan mes bufa mes foc treu. Y renega, brama y fins mo-sega i vol matar-ho tot talment com esparitat: Els seus íntims, als que han fet de la Pubilla la seva dida i val mes que de didas no en parlem, estant alamarts tement que amb, la vinguda de la Calor al pobre Gana se li declari un cas de rabia o de bojería y pensan seriament en posarli morrió.

El mes llestos de la colla, ja saben perxó que el cas den gana es de rabia i de bojería alhora. La seva bojería es la que li dona la rabia i com que cada boig te la seva deria y la de en Gana es la de creura. Y, que a la vila no hi ha mes amo que ell que totom l'ha de obeir cegament i retrili vassallatje, que la seva voluntat es la única llei i quan s'adona que algú no l'creu, que mols no es presten a servirli de Coixí, que tot no li sur a mida del seu gust, que per damunt de la seva voluntat hi ha la dignitat dels altres, la seva rabia, consecuencia de la seva bojería no te aturador.